

Бачок Артем Анатолійович
artembachokartem@gmail.com

Науковий керівник:
Чудик-Білоусова Н. І.
к. ю. н., доц.
ХУУП ім. Леоніда Юзькова

РОЗВИТОК «ЦИФРОВИХ ВІДНОСИН» В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

На теперішній час діджиталізація є центральним і головним напрямом розвитку суспільства. Цифровізація вже проникла в наше життя, і з кожним днем її вплив тільки зростає. Нові технології вже давно оточили собою людину, вони прийняли різні форми – вони стосуються як і роботи, так і відпочинку, є другим по впливу на людину місцем її соціалізації, розвитку та отримання нових знань.

Неможливо точно охарактеризувати цей процес, чи це лише новий тренд, який скоро замінить щось нове? Можливо він настільки проникне в наше життя, що стане звичайним явищем, яке навіть не можна буде виділити аналізуючи стан розвитку як суспільства, так і взаємин у ньому. Також не потрібно зменшувати заслуг цього процесу – це одне з головних явищ нашого часу, новий крок у розвитку соціальних відносин, він залишається найбільш дієвим драйвером прогресу, що сприяє зростанню числа змін тільки в структурі технології та її додатку, а й у нематеріальній галузі у тому, що стосується свідомості та - менш абстрактно - соціальної динаміки, у механізмах існування та розвитку суспільства [1; 3, с. 14].

Один з напрямів куди цифровізація проникла найбільше – це економіка. Поняття «цифрова економіка» нараз є досить звичайним. Ми вже звикли до того, що цифрова валюта витісняє паперові гроші, переказ фінансів здійснюється за декілька секунд, стали звичними такі поняття як: інтернет-торгівля, онлайн-банкінг, та інші.

Оскільки економіка не може існувати у вакуумі, вона розглядається у тісному зв'язку із правом та політикою. Політика, як і інші суспільні сфери, також починає активно розглядатися через призму цифровізації. Можливості, що надаються носіями нових технологій, задіяні користувачами у відповідних інтересах.

Зростає кількість досліджень з модальностей використання цифрових технологій у політичному процесі, політичній комунікації та державному управлінні [1; 2, с. 19].

Наразі головною та найбільш популярною зоною додатків нових технологій, які пов'язані із соціальними процесами є економіка - у широкому значенні цього слова, як зона господарства, виробництва, споживання та обміну різних форм благ, що є іншим виявленням процесу збереження економічного редукціонізму.

Нові технології надали доступ кожній людині, навіть тим, які володіють мінімальними витратами - певні засоби вираження різних наявних у цього індивіда переваг. У сучасних умовах найшвидше відреагувало на це середовище з ринковою економікою та високим рівнем конкурентноспроможності.

Проте політичні і навіть соціальні тенденції мають ширший контекст зацікавленості: зміна політичної позиції є прикладом вимоги, що потребує від людини свого вирішення, а вивчення думок людей, у свою чергу, - є нагальним викликом усіх політичних напрямів. Інтернет та інші мережеві засоби дозволяють всім сторонам не просто реалізувати ці комунікаційні інтереси, а й постійно вдосконалювати їх.

Крім соціальних зв'язків, де існують різні громадянські погляди, інноваційну роль відіграють і цифрові платформи збору підписів під закликами, деклараціями та зверненнями до осіб, які приймають рішення, що набули останнім часом широкого поширення.

Функція зміцнення та об'єднання підтримки, політичного та громадянського активу, надає таким платформам нову функцію у співпраці із користувачами послуги, але дуже часто замість створення тиску на владу такі платформи - сильно допомагають їй [1]. Після висловлення цифрового голосу юзер цього сервісу вважає свою місію виконаною та відчуває задоволення від активної участі у соціальному та громадянському житті та суспільстві, при цьому реальна значимість такого акту виявляється нікчемною через невключення його у чинний правовий порядок [3, с. 8].

Проте неможливість задіяти дійсно масову підтримку вимогам, що розміщуються на електронних платформах, виступає фактором, що утихомирює активістів і стримує від подальшої ескалації.

Онлайн-голосування – нова цікава форма самовираження громадян, прояву людиною своєї громадянської позиції, залучення людини до громадського та політичного життя країни та суспільства.

Результатом такої діяльності людини є і, прояв його позиції у конкретних прийнятих рішеннях. Зовсім інше питання, чи лише можливість, яку відкривають сучасні технології, притягує користувачів, які бажають обліку своєї думки у вирішенні тих чи інших питань, чи це залежить від самої людини, яка б була такою ж активною і в умовах голосування у чергах, та відсутності таких технологій.

Види цифрових технологій, що активно застосовуються в різних галузях, у політичній сфері підіймають питання - зміна виборного процесу, нові форми політичного діалогу, і навіть розвиток вже сталих систем: класичних ЗМІ, бібліотек, університетів, форм навчання, спілкування - держави загалом, якщо під нею розуміти універсального посередника, яка встановлює баланс інтересів різних груп населення [3, с. 5].

Сучасний стан залучення країни у цифровий вимір політики можна охарактеризувати не лише як розвиток існуючих засобів комунікації, а й розвиток нових платформ та інструментів, але і прагнення взяти під свій контроль ці процеси, та залучити їх до розвитку та управління державою.

Якщо виділяти основну проблему для держави в інтернеті, то вона є однією з найважливіших переваг для громадянина – це анонімність в інтернеті. Зараз держава на створених платформах, та тих, що розробляються ввела обов'язкову аутентифікацію - перевірку користувача, а для того, щоб її пройти, людині потрібно підтвердити свою особу. Громадянин підтверджує особу за допомогою BankID, кодом платника податків, тому люба діяльність на цих платформах покладає відповідальність на користувача, що спонукає його до роздумів під час співпраці із державою, та допомагає самій державі тим, що в цифрових відносинах людина виступає такою ж відповідальною як і звичних їй правових та соціальних.

Список використаних джерел:

1. Коньков А.Е. Цифровизация политики vs политика цифровизации. *Вестник Санкт-Петербургского университета. Международные отношения.* 2020. Т. 13, Вып. 1. С. 47–68. <https://doi.org/10.21638/spbu06.2020.104>.

2. Нові інформаційні технології і міжнародні відносини. URL: <https://irjournal.spbu.ru/article/download/7589/5617>.

3. Соціально політичні процеси і інститути. URL: <https://www.miep.edu.ru/upload/science/yeliseyev-kirsanova-constitutional-political-process.pdf>.

4. Тимощук В. П. Публічна служба. Зарубіжний досвід та пропозиції для України. Київ : Конус-Ю, 2007. 735 с.